

KáZsé *Egész Könnyű*

Az SzSzSzI Kossuth Zsuzsanna Tagintézményének lapja

IV. évfolyam 5-6. szám

Iskolánk az idén is részt vett a Dugonics Társaság Művészeti Fesztiváljának keretén belül megrendezett divatbemutaton. A hagyományoktól eltérően nemcsak a felsőbb, szakképzős évfolyamok divat- és stílusstervező szakos diákjai, hanem az alsóbb évfolyamos diákok is saját tervezésű ruhákkal mutatkoztak be.

A rendezvényen Móra Dominika 12.c osztályos diákunk konferálta fel a tanulóink által megálmodott kreációkat. Következzen egy részlet az általa elmondott szövegből, amelyet Palusek Edit tanárnő írásából csentünk el.

„Mondják, a színek a fény gyermekei, a fény pedig a színek anyja. Sokszor észre sem vesszük, de nem tudnánk nélkülik élni. Az univerzum csodái ezek: a táncoló sarki fény, a nyugalmat árasztó éjszakai égbolt fénylő csillagai, egy frissítő nyári zápor után a szivárvány igéző szépsége. Mind-mind színek és fények játéka. Egy divattervező számára mindez kimeríthetetlen inspiráció, egy olyan sugallat, amely alkotásra késztet.

*Az UNESCO – felhívva a figyelmet arra, milyen nagy szerepet játszik a fény az életünkben – 2015-öt a fény évének választotta. A Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola tizedik, tizenegyedik, tizenkettedik és tizenötödik osztályos diákjai saját terveik alapján, maguk által kivitelezett kreációikban mutatják be, mit is jelenetnek számukra a „Színek és fények”. Selymes, lágy esésű kelméket, szenvedélyes, játékos színekavalkádokat, csodálatosan hullámozó muszlinokat, libbenő selyemfényű szaténokat, csillogó tüllöket és porcelánszerű eleganciát fénnel átszőve...
A divatbemutatóhoz jó szórakozást kívánunk!”*

A ruhák tervezőinek névsora

A 10.b divat- és stílusstervező osztály tanulói: Csurár Kitti, Czető Ildikó, Dovalovszki Dóra, Hoff Andrea, Juhász Petra, Kátai Henrietta, Kele Dorina, Kis Ibolya, Molnár Cintia, Ozsváth Enikő, Pesti Jázmin Antónia, Sárközi Tímea, Szigethy Natasa, Tóth Tünde Cintia.

A 11.c könnyűipari osztály tanulói: Bene Nikolett, Király Orsi, Micziz Petra, Vincze Dóri.

A 12.c könnyűipari osztály tanulói: Dudás Klaudia, Kelemen Szandra, Molnár Boglárka, Yetismis Selin.

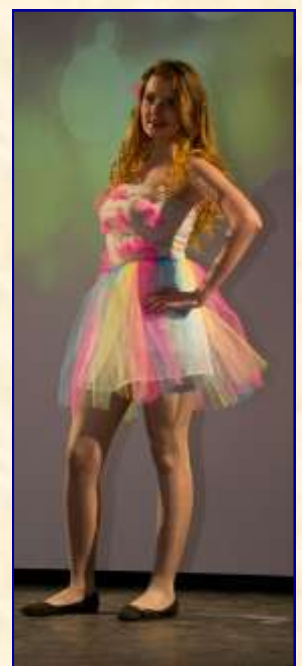
A 15.d divat- és stílusstervező osztály diákjai: Frank Viktória, Gregus Andrea, Huszár Boglárka, Kapás Zsanett, Váradi Eszter.

Képgalériánkat lásd a következő oldalakon.

Tartalom

Divatbemutató.....	2. oldal
Márkusné Csíkos Ildikó	5. oldal
Joós Tamás.....	6. oldal
Irodalmi sarok.....	8. oldal
Mi újság veled? - Mihály Orsolya ..	10. oldal
Film kontra könyv – kritikák	12. oldal
Tandi Lajos, Molnár Gábor	13. oldal
Miért lett tanár?	14. oldal
Színes	15. oldal
Híres divattervezők.....	16. oldal
Fürdőruhadivat	17. oldal
Dirty Slippers.....	18. oldal
Ballagás	19. oldal
Álom.....	20. oldal
Tanács István	21. oldal
SZÉTV, ODK	23. oldal
Gratulálunk!	24. oldal
Aranyköpések	26. oldal
Olvásónapló	27. oldal
Moziajánló	28. oldal
Könyvajánló	29. oldal
Tablók	30. oldal

Divatbemutató a Művészeti Fesztiválon

Bárki lehet modell!

Interjú Márkusné Csikos Ildikó tanárnővel

– Hogyan érkezett a felkérés a Dugonics Társaság Ifjúsági Tagozatától a divatbemutatóra?

– A Dugonics Társasággal évek óta, most már tizenhárom éve állunk kapcsolatban. Rendszeresen, minden évben megszervezik a középiskolások számára kiírt divatbemutatót, és mi mint alapító tagok rendszeresen részt veszünk ezen a programon.

– Az iskolából kik voltak azok a diákok és tanárok, akik megszervezték az eseményt?

– A divat- és stílusstervezőknek kötelező részt venni rajta, mert nekik meg kell tanulni a divatbemutató szervezését is. Rajtuk kívül a könnyűipari szakterületen tanuló diákok vehetnek részt, akik ruhaipari technikusként készülnek. De ha valakinek van kedve ehhez egészségügyi szakterületről, és ért a szabáshoz, varráshoz kicsikét, az is nyugodtan részt vehet ezen a programon, akár tervezőként, akár – mint ahogy látjuk nagyon sokszor – modellként.

– Hogyan készülnek a ruhák?

– Egyrészt itt a gyakorlaton, illetve szakkörön készítik az ügyesebb diákok, másrészt, akik úgy gondolják, hogy gyorsabban szeretnének haladni, azok otthon megvarrják saját maguk. De 90%-ban itt, a városi gyakorlaton és a szakkörön készülnek a ruhák.

– Kik lehetnek modellek?

– Bárki lehet modell! A tanulók nyugodtan bemutathatják a saját ruhájukat magukon, vagy bárkit felkérhetnek, de azt szeretjük, ha az iskolából választanak modelleket, mert másik iskolából, külső helyszínről kicsit bonyolultabb megszervezni a próbákat. Hogyha a modellek itt vannak az iskolában, sokkal könnyebb a dolgunk.

– Hányszor kellett ahhoz próbálni, hogy összeálljon az egész műsor?

– Idén három próba volt, amikor már ténylegesen a zenére próbáltuk el a koreográfiát. Előtte volt még egy olyan jellegű próba is, ahol a ruhákat raktuk össze, hogy megfelelő sorrendben, stílusban kövessék egymást, mert nem mindegy, hogy a modellek hogyan vonulnak ki a kifutóra.

– Tudták-e a városban, hogy volt ez a rendezvény?

– Minden középiskola megkapta a felhívást a Dugonics Társaságtól, hogy a Szegedi Ifjúsági Házban megrendezik ezt a divatbemutatót. Az nagyon sajnálatos, hogy például több ingyenes újságban, vagy az Ifjúsági Ház programjában a divatbemutató nem szerepelt, holott az Ifjúsági Ház honlapján megtalálható volt a program leírása, illetve az ideje.

– A tévébe belekerült esetleg a divatbemutatóról valami?

– Igen, voltak kint a Szeged Városi Televíziótól riporterek, illetve felvétel is készült. Az nagyon sajnálatos, hogy a Tömörkény István Gimnázium tanulóit többet szerepeltek ezen a kis riportfilmen, mint a mi diákjaink, de amikor személyesen megszólították a diákokat, egy tömörkényes és egy kossuthos diákot kértek fel arra, hogy mondjon pár szót a divatbemutatóról, hogy hogyan készültek, mi volt a feladatuk. A mi iskolánkból Dovalovszki Dóra szólalt meg a filmben.

Király Orsolya

„Mind a két oldalon állok”

Interjú Joós Tamás énekmondóval

Az idei március 15-e alkalmából rendezett iskolai ünnepély rendhagyó volt: Joós Tamás műsorát tekinthettük meg. A művész úr versek megzenésítésével és azok előadásával foglalkozik. Előadásában történelmi időutazás keretében a magyarság történetének állomásain keresztül érkezünk meg annak egyik legfontosabb történelmi dátumához, 1848-

hoz. Műsorairól és magáról az ünnepségről Földi Lili és Mikó Anna kérdezte.

F. L.: *Hogy alakult ki ez a tevékenység, és emellett foglalkozik-e még mással is?*

– Mindenkinek van főállása vagy munkája. Jelenleg Budapesten egy X. kerületi kulturális intézményt, a Körösi Csoma Sándor Kőbányai Kulturális Központot igazgatom. Életem eddigi részében is művelődési házakban dolgoztam, nagyjából igazgatóként, és mellette van ez az „előadóművészeti dolog”, ami nem nevezhető mellékállásnak, de hobbinál azért több. Nem főállásban üzem, hiszen nehéz lenne belőle megélni, viszont nagyon jól kiegészíti a munkámat. Mind a két oldalon állok – hol a színpadon, hol pedig szervezőként. Ez a tevékenység úgy alakult ki, hogy a könyvtár mellett, ahol édesanyám dolgozott, volt egy művelődési ház, ahol alapítottunk egy gitáregyüttest. Nem rockot játszottunk, hanem elkezdtünk verseket megzenésíteni. Azóta is ezt teszem, gyermekműsorokat, színdarabokat játszom, valamint népdalokat és históriás énekeket adok elő, immár 30-35 éve.

M. A.: *Mindig egyedül lép fel, vagy azért – például egy gyerekszíndarab előadásakor – vannak társai?*

– Van olyan gyerekszíndarab, amit egyedül adok elő. Nagyjából szólóban szoktam játszani, viszont mindig volt valamilyen zenekarom, régebben a Folk-tarisznya nevű folkzenekar, most pedig a Három szegény szabólegény. Ez egy aránylag új, háromtagú, gyermekzenéket játszó budapesti együttes, amelyhez két nagyon jó zenészkollegát sikerült megnyerni.

M. A.: *Milyen gyakran hívják iskolai ünnepélyekre játszani?*

– Elég sokszor. A mostani, március 15-éhez kapcsolódó műsorhoz hasonlóan szoktam játszani október 6-án, október 23-án, ezekre az ünnepekre szoktak hívni, illetve rendhagyó irodalomórákra. Az iskolákon kívül járok művelődési házakba, illetve különböző ünnepekre, koszorúzásokra. Hála Istennek szép számmal vannak felkérések.

F. L.: *Honnan gyűjti össze azokat a dalokat, amiket előad?*

– Több száz verset zenésítettem már meg, úgyhogy bőven van miből válogatni. Nagyon nagy a magyarnépdal-kincsestár, és nagyon széles a históriás történelmi énekek tára is. Természetesen klasszikus vers-megzenésítéseket is játszom, például Cseh Tamástól vagy a Sebő együttestől olyan énekelt verseket, amelyek már lassan népdallá formálódtak, mert annyian ismerik. Ez mindig attól függ, hogy milyen műsorban énekelek. A gyermekműsorokban viszont kizárólag saját forrásból dolgozom.

M. A.: *A gyerekek nem is tudják, mekkora kincstár, amiből dolgozik. A magyar szakra járva, a históriás énekek, pajkos énekek, széphistóriák között sem tanultuk a szerzők egy részét, akiktől ma szövegeket ismerhettünk meg.*

– Ez is az egyik célom. Főleg iskolai előadásokon igyekszem egy kicsit – a hagyományos oktatáshoz képest – más szemszögből megközelíteni akár a történelmet, akár az irodalmat. Jelen esetben a történelem kapcsán az énekek hátterét is be akartam mutatni, amitől érdekessé válnak.

Valljuk be, a mai kor embere számára eléggé nehéz a szöveg nyelvezete, a dallamok sem olyanok, mint amiket mostanában dúdolgatunk. Szeretem a vers, dal mögött levő történeteket elmesélni, az olyan érdekességeket, amik hús-vérszerűvé teszi azokat az embereket, akiknek az énekeit vagy dalait énekelem. Több-kevesebb sikerrel azért sikerül így előadni, és valóban van egy komolyabb kutatás mögötte, így el tudom magyarázni a hangszer, az ének vagy az éneket megíró ember történetét.

M. A.: Nekem ez magyartanárként azért izgalmas, mert szinte azt tanítjuk, hogy volt Janus Pannonius, Balassi Bálint, Mikes Kelemen, esetleg szóba kerül Tinódi, Anonymus, aztán ugorhatunk, és elkezdődött a magyar irodalom. Ez persze nem így van, az egyetemen megtanultuk, hogy van itt még sok minden, ami sem az általános iskolában, sem a középiskolában nem kerül szóba, pedig nagyon érdekes. Ebből a sok „egyéből” kaphattunk most ízelítőt.

– Így állítják össze a tananyagot. Persze, hogy emblematikus figurája a históriás énekeknek Tinódi Lantos Sebestyén, de mellette voltak kortársak is. Én például Csepreg krónikájára találtam rá egy helytörténeti gyűjteményben: Tinódi után félszáz évvel élt az a csepregi diák, aki a csepregi vérengzést az 1620-as években, Bethlen Gábor idejében megírta. Úgy kezdi az éneket, ahogy Tinódi kezdi a Losonczy Istvánról szólót, ezért feltételeztem, hogy ismerte Tinódi művét és annak dallamát is. Ezért azt a játékot játszottam, hogy ugyanarra a dallamra énekelem ezt a ritmikailag egyező éneket is.

M. A.: Ha már a ritmusnál tartunk, megütötte a fületem az előadásban egy Balassi-strófára írt katonanének, ami nem Balassitól származott.

– Debreceni Szappanos János szerezte azt az éneket, maga a dallam is eléggé ismert dallam, nagyon sokszor hallani, többen is ismerik. Ez egy üdvözlés Bocskai István fejedelemez.

F. L.: Sok hangszeren játszott. Igazából hány hangszeren tud játszani? Pengetősen kívül is játszik valamin?

– Tíz alatt van azoknak a húros, pengetős hangszereknek a száma, amelyeken színpadon is játszom. Ezen kívül játszom még tekerőn – ami szintén húros, de más technikát igényel –, furulyán, különböző ritmushangszereken, citerán, és nagyon amatőr szinten pötyögök a zongorán, de azt csak a négy falnak tartogatom. Szájharmonikán is tudok játszani. Először gitározni tanultam meg, és akkor jött a többi hangszer, amikor a népzenevel komolyabban kezdtem foglalkozni.

M. A.: Hogyan állt össze az a műsor, amit hallottunk? Volt a szervező tanárnak valami kérése azon kívül, hogy március 15-ei műsorról van szó, valami koncepció, amit megbeszéltek?

– Fejes Edit tanárnővel beszélgettünk a műsoraimról, és ajánlottam neki, hogy tegyünk egy kis történelmi időutazást, ne csak 1848-ban ragadjunk le, hanem nagyobb ívű áttekintést képzelek el. Így több hangszert tudtam bemutatni, több olyan éneket, ami érdekes lehet. A két, egymást követő műsor is különbözött egymástól, nem pontosan ugyanazokat a dalokat játszottam, mert ez a közönség reakciójától is függ.

M. A.: Mit látott a közönségen?

– Érthető, hogy ezek a dolgok eléggé ismeretlenek ennek a korosztálynak. Ezzel tisztában voltam, és próbáltam érdekessé tenni számukra ezt a 45 percet. Nem feltétlenül volt célom, hogy mindent vissza tudjanak mondani, de az igen, hogy megmaradjon bennük valami. Lehet, hogy eszükbe jut később, hogy volt egyszer egy műsor, ahol hallották egyik-másik éneket, vagy hogy a kobozt onnan ismerik. Ha így lesz, az már nagy eredmény. Remélem, hogy azért valamennyire az iskolai tananyaghoz is tudtam olyan adalékot adni, amit lehet, hogy önök majd visszahallanak.

*Földi Lili
Mikó Anna*

Irodalmi sarok

Átváltozás

Az ember soha nem gondolná, hogy vele ilyen megtörténhet, vagy ha mégis, akkor legfeljebb az álmában. Ha mégis megesik, akkor biztosan milliomos hírességgé, énekesnővé, színésznővé változna az ember szíve szerint.

Nálam nem így alakult. Én nem választhattam ki, hogy mi szeretnék lenni, csak megtörtént. Egy szív lettem. Méghozzá valaki dobogó, érző szíve.

Arra eszméltem, hogy valami hangos, monoton dübörgés ébreszt fel csodálatos álmaimból. Körbenéztem, de nem láttam senkit és semmit, ami a zajt okozta volna. A mi a legré-

misztőbb volt az egészben, az az, hogy a zaj forrása én voltam, belőlem jött. *Szigethy Natasa rajza*

Eltelt egy kis időm, mire rájöttem, hogy nem ember vagyok, hanem egy szerv.

A gazdám egy fiatal, barna hajú, zöld szemű lány volt, tele érzésekkel. Furcsa volt átélni, hogy ő mit is érez igazából, és hogy mik a külső ingerek, amik kiváltják belőle az érzéseket.

Ebben a pillanatban boldog volt, és valami oknál fogva tudtam, hogy a gyomrához tartoznak a kis pillangók, amit az emberek olyan sokszor emlegetnek. Ez a lány szerelmes, eszméltem rá. Jó érzések töltöttek el, gyorsabban dobogtam, sőt szinte majd' kiugrottam a leányzó mellkasából. Mindezek mellett éreztem valami szomorúságot is, de ekkor még nem tudtam az okát.

Teltek a napok, és özönlöttek az érzések. Éreztem fájdalmat, bánatot, boldogságot, és minden mást is, amit csak képes volt befogadni a lány. Néha gyengének éreztem magam, ilyenkor úgy éreztem, hogy darabokra akarok szakadni. Mintha valami láthatatlan erő próbálná a nem létező karomba kapaszkodva szétfeszíteni az apró testem. Mindezek előtt nem is gondoltam volna, hogy ez a kicsi szerv milyen erős, és milyen sok érzést bír el.

Sokszor megesett, hogy veszekednem kellett ösellenségemmel, az aggyal. Ő és én valahogy semmi-
ben nem értettünk egyet soha. Főleg ha szerelemről volt szó.

Tudtam, hogy valami miatt a lány igyekszik minél jobban az agyára hallgatni, és aszerint dönteni egyes helyzetekben. Azzal is tisztában voltam, hogy mindez összefüggésben van azzal, hogy milyen sokat jártunk egy intézménybe, ahol egy fehér köpenyes nő vizsgált minket.

Ilyenkor mindig a jeges félelem lett úrrá rajtam, egy kis reménnyel vegyesen.

Tudtam, hogy baj van. Azt is tudtam, hogy nem velem van a gond. Ennek ellenére többnyire boldog voltam. sőt, napról napra boldogabb. Eleinte csak hetente egyszer-kétszer dobogtam eszelős tempóban, aztán már mindennap. Tudtam, hogy a gazdám menthetetlenül szerelmes lett. Rám hallgatott, és nem az agyára.

Furcsa volt érezni a jót és a rosszat is egyben. Volt, amikor a kórházban töltöttük napjainkat, félelemmel és dühvel telve. A fájdalom, amit a lány érzett, átment mérhetetlen haragba.

Beteg volt, és vele együtt én is.

Teltek a napok, és úgy tűnt, minden visszarázódott a normál kerékvágásba. Visszatért a boldogsága, s vele együtt az enyém is. Boldog volt, hogy a napjait azzal a személlyel töltheti, aki a pillangóit és az én táncre perdülésem okát jelenti. Sokkal erősebbnek éreztem magam.

De egyre többet járunk a doktornőhöz is. Már hetekre feküdtünk be a kórházba, utána pedig már ki se jöttünk onnan. Tudtam, hogy egyre nagyobb a baj. A család minden percet a lánnyal töltött, ahogy a fiú is. Fájdalmi voltak, de közben boldogságot is éreztem. A lány bele-törődött sorsába, és minden percét kiélvezte hátralevő életének. Ezáltal én is sok szeretetet kaptam, és boldog voltam. Nem gondoltam arra, hogy mi fog történni ez után.

Egyik nap bejött a doktornő a lányhoz és a családjához. Kérdezte tőlük, hogy hogy döntöttek. A lány szülei kijelentették, hogy a lány szerveit odaadják azoknak, akiknek szükségük van rá. Ráeszméltem, hogy nekem is ez lesz a sorsom.

Pár hét múlva el is érkezett a nap. A nap, amikor meg-válok testemtől, akit úgy megszerettem. Fáj, de tudtam, hogy így a legjobb.

Egy műtét segítségével helyeztek át egy vadidegen testébe. Furcsa és szokatlan érzés volt, de tudtam, hogy újra boldog leszek.

Megfogadtam, hogy sosem felejtsem el ezt a roppant erős lányt. Boldog vagyok, hogy szívvé változtam, és ha lehetne, se változnék mássá.

Móra Dominika

Keresztúry Zsuzsánna üvegeképe

Mi újság veled?

Mihály Orsolya Éva

Tőlünk indult, azóta több szakot végzett az egyetemen, és pár éve sminkelni kezdett. A Délmagyarország több cikkben emlékezett meg sminkes

versenyeredményeiről. Mindent csinál, itthon és külföldön, egymás után és egyszerre, színvonalasan – különben unatkozik. Mihály Orsolya Évával Földi Lili és Mikó Anna beszélgetett.

M. A.: *Ilyen messzire az időben még nem mentünk ebben a rovatban. Mikor voltál te „kossuthzsuzsás”?*

– Tizenegy éve végeztem. Tanított például Thirring Gyuláné, Gera Csilla tanárnő, Rideg László tanár úr. Az olasz nyelvet nagyon szerettem, ott, a gimnáziumban kezdtem el tanulni Majoros tanárnőtől. Az első diplomám olasz-rajz szakos.

F. L.: *Tehát tanárnak tanultál?*

– Igen, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán végeztem. A rajzot tanítom a főiskolán, abból van egyetemi végzettségem is. A Master képzést vizuális- és környezetkultúra szakon végeztem. Az olasz nyelvet idegenvezetőként hasznosítom, főleg Olaszországban. Naponta használom a nyelvet barátokkal, olvasok és zenét hallgatok olaszul. Főállásban a külügyi irodában dolgozom, keddszerda délután tanítok mellette.

M. A.: *Van még két másik diplomád is.*

– Van egy tanulási- és pályatanácsadási tanár szakom, illetve egy közoktatás-vezetői képzést végeztem el.

M. A.: *Az előbbi szakon együtt végeztünk. Te mit tudsz kezdeni a tanulási- és pályatanácsadási tanár szakkal?*

– Úgy volt, hogy egy kis település önkormányzatánál dolgozhatok ilyen területen, de végül nem lett belőle semmi. A hallgatóimmal szoktam beszélgetni, hogyan tovább, mert sokan, bár vannak céljaik, bizonytalanok. Ha felismerik, mennyi lehetőség van még, felcsillan a szemük.

M. A.: *A saját pályádról se gondoltad volna talán, hogy egyszer csak sminkelni kezdesz.*

– Három éve jött ez az „impresszió”. Festészetet tanítok, voltak összejövetelek is a fotóművészekkel, és ott jöttem rá, hogy kipróbálnám már a festést nem lapon, hanem emberen is.

F. L.: *Hogyan kezdted el a sminkes karriert?*

– Kellott egy oktató, aki megmutatja az alapokat, mire valók az ecsetek, az egyes alapozók, korrektor... Szegeden, Dudás Barbaránál kezdtem. A tanfolyamon ellestem a kis fortélyokat, nulláról kezdtem megtanulni, hogy milyen sorrendben kell felvinni az anyagokat, aztán jött a sok gyakorlás. Magamon, a kezemen, combon. Még most is ezt teszem, ha elmegy a modell, a combomon folytatom, ugyanazzal a mintával, mint az arcon. Más a hatás, de kell, hogy benne legyen a forma a kezemben, hogy ne ott, a versenyen találjam ki, mert egy adott időn belül kell alkotni. Ez lehet 35, 45, 70, 90 vagy 100 perc.

M. A.: *Hogy képzeljük el a versenyre való felkészülést?*

– Megjelenik egy versenykiírás, általában két-két és fél hónappal a verseny előtt. Lehet tudni, hogy egy-egy verseny mikor, melyik évszakban szokott lenni, februárban a Szabolcs Kupa, márciusban a Kézműves Kupa, novemberben a nagyon nagy bajnokságok Budapestre, de a pontos dátumot és a témát előtte pár hónappal közlik.

Decemberben a herendi porcelán volt a téma, akkor kutatás következett a neten, a TIK-ben, mindent megkerestünk róla: milyen motívumok vannak, mi különbözteti meg pl. a zsolnaitól, ami a másik kategória témája volt. Például a zsolnaira jellemző az eozin máz, a herendibe nem való, ne-hogy keverjük, mert az pontlevonással jár. Én a Viktória mintát nyújtottam meg a modellem orcáján és halántékán. Fontos az is, hogy milyen ruhát találunk hozzá, fontos a színvilág, a haj, a modell, hogy nagy legyen a mozgó szemhéjának a felülete, lehessen rajta dolgozni; fiatal legyen, és fiatal legyen a bőre is.

M. A.: *Hogy lehet összeegyeztetni a ezt a sok tevékenységet? Mi van például, ha kedden van egy verseny, és neked órád van?*

– Hál’ Istennek a versenyek szombaton vagy vasárnap vannak, de ha valami gond van, akkor szabadságot szoktam kivenni. Általában négyig, pénteken egyig dolgozom. Tanítani úgy tudok elmenni a Dékáni Hivatalból, hogy kettő után mehetek csak el, és háromtól hatig tarthatok órát. Most, a Kézműves Kupa előtt úgy gyakoroltam, hogy dolgoztam, tanítottam, hatra mentem a modellért, elkezdtük negyed hétkor, kilenckor befejeztük a két smink gyakorlását, negyed tízre mentünk a szalonba, Kormányné Eta megcsinálta a modellem haját, taktikai megbeszélést tartottunk, és tizenegyre otthon voltam. Ez ilyen, hogy munka után, este még heti négy-öt alkalommal gyakorolni kell. Húzós, de ettől többen megismernek.

F. L.: *Akkor te is olyan vagy, hogy annyi minden érdekel, hogy nem tudsz választani.*

– Igen, hú... együtt csináltam ifjúságsegítőt, idegenvezetőt, két szakon tanultam... mindig mondom a hallgatóknak, hogy mindent használjatok ki, ha az egyetemre bekerültök, és menjetek ki külföldre is Erasmus- vagy Campus Hungary programmal. Lekopogom, de én egy évben kétszer pályázom, nagyon sokat megyek, általában Olaszországba.

M. A.: *Olvastam a Facebook-profilodban, hogy több olasz egyetemen is megfordultál.*

Ilyenkor órákra jársz, ott töltesz egy szemesztert?

– Pescarában, Perugiában, Veronában és Rómában voltam. Az ötödik most lesz majd Padovában. Tanultam is kint, és „administrative stuff” vagyok általában, mert nem az oktatás a fő munkám, hanem az irodai munka. Veronában a kommunikációs irodában dolgoztam egy hónapot, most Rómában a külügyi irodában szerveztük az Erasmus-hallgatók előkészítését, konferenciára mentem, fotóztam. Ezért mondom a hallgatóknak is, hogy pályázzanak, menjenek ki. Ha már egy idegen nyelvet beszélsz, akkor megnyílnak ezek a lehetőségek. Ha egyszer ott tanultál, el lehet fogadtatni a jegyet, itthon beszámítják, és ugyanúgy folytatod.

M. A.: *Meddig lehet így pörögni? A családot hogy bírja?*

– Hát, gyermekem még nincs... A család mellett persze ezt kell majd redukálni. Sok, sok, de még azt érzem, hogy ha otthon vagyok, és nem csinállok semmit, akkor depresszió jön rám, és rögtön ki kell mennem futni, találkozom a barátnőimmal. De a családom is ilyen, hogy nagyon aktívak vagyunk. Apukám is dolgozik idegenvezetőként, nyugdíj mellett még tanít, jár külföldre a testvérem is, anyukám is elvégezte, de ő nem dolgozik ebben a szakmában. Egyelőre még hátra van a doktori iskola, azt mindenképpen tervezem.

Földi Lili, Mikó Anna

A beavatott 2 – A lázadó

Manapság, ha egy könyvből film készül, a filmet elszúrák. Nyilván másképp látják a dolgot azok, akik olvasták az eredetit, mint azok, akik csak a filmet nézték meg, és a két csoport nem feltétlenül ért egyet egymással.

A film első részével még elégedett lehettem. Tris (Shailene Woodley) és ellenfele, Jeanine (Kate Winslet) elnyerte a tetszésemet. De a folytatás... Tris olyan bőgési jelenetet ad elő, hogy ennél még a szobrok is jobban sírnak.... Ha most ránézek, egy kis „anyuci, ne hagyj el” hercegnőt látok. Különbösen is, csodálkozom, hogy a főszereplő még él. Több halál volt ebben a filmben, mint ahány rossz étel az iskolai menzán!

A sablon: „Kellesz – ellenség támad – nem akarok meghalni – pasi megment – végén győzünk.” Ennyi. Miért is kellene a nézőnek több? Már ha nem számított arra, hogy a filmet ott folytatják, ahol az első rész abbamaradt...

Lehet, hogy van, akinek ez élvezhető. Nem úgy annak, aki a könyvet is olvasta. Az eredeti történetből nem sok maradt, a lényegét változtatták meg. Amikor erre rájöttem, kis híján kimentem a moziból. Tudom, hogy egy könyvből készült film sosem ugyanolyan, de azért a lényeg maradjon már! Azt hiszem, a harmadik részt kihagyom.

Kiss Zsanett

Az aranyember

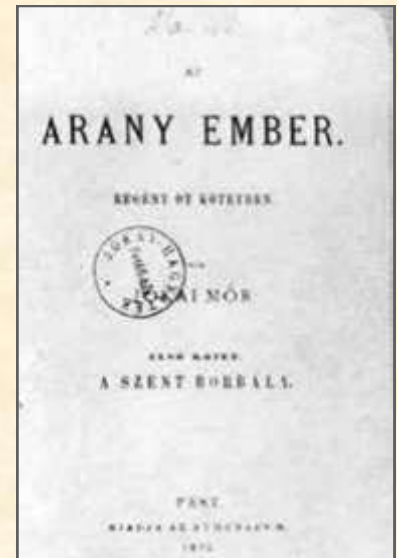
Talán mondhatom, hogy Jókai műve az egyik kedvencem az eddigi kötelező olvasmányok közül, persze csak az Egri csillagok után. A mű elolvasása során – az idő rövidege miatt – sajnos gyakrabban törekedtem a mennyiségre, mint a tartalom megértésére, így gondoltam, Gertler Viktor filmjének megnézése nem árthat. Hasznos volt, mert a különbségeket rögtön észrevettem, és ettől a könyvre is jobban emlékszem.

Első észrevételem a cím írásmódja volt: „Az arany ember” helyett „Az aranyember”. Tisztán emlékszem, hogy a tanárnő külön fel is hívta a figyelmünket a külön írásra. Talán szerezniük kellene egy eredeti Jókai-kéziratot a turpisság igazolására?

A könyvben Tímea csak utólag szerez tudomást apja haláláról, másnap, amikor a holttest már a Duna fenekén van. Ezzel szemben a filmben a lány jelen van apja haldoklásának végén. Sok ilyen apró hibát fedeztem fel, például a kukoricaevést Brazovics házában, Brazovics halálának módját, a kisbaba apjának kilétét. Szerintem durva eltérés, hogy Teréza mama utolsó kívánsága a könyvben – ne emeljének dombot a sírja fölé – a filmben pedig pont nem veszik figyelembe, és ezt teszik. Athalie sem helyben vallja be a bűnét, hanem a bíróságon. Nem beszélve arról, hogy micsoda öserő rejlik a katonákban, hogy a bezárt kaput csak úgy benyomják a vállukkal! Nem kellett volna megvárniuk, amíg Zsófi mama leszalad a kulcsokkal, és kinyitja nekik?

Persze teljesen természetes, hogy a könyveket átdolgozva jelenítik meg filmen, de szerintem sok olyan rész kimaradt, ami fontos lett volna, sok viszont benne volt, amit feleslegesnek tartottam. Tény, hogy olvasás nélkül a film nem sokat ér! De a könyv nagyon tetszett, a film pedig jó volt arra, hogy felidézem az olvasottakat.

Földi Lili

A KáZsé lecsap

Beszélgetés Tandi Lajossal és Molnár Gáborral

A Dugonics Társaság Tizenötödik Művészeti Fesztiválján kis csapatunk (Nagy Gitta, Király Orsolya, Földi Lili és Mikó Anna) mikrofonvégre kapta a zsűri két tagját: Tandi Lajos újságíró és Molnár Gábort, a Fool Moon énekesét.

Tandi Lajos

Az 1991-ben újjáalakult Dugonics Társaság legfőbb érdeme, hogy tizenöt évvel ezelőtt megalakult az Ifjúsági Tagozat, első sorban középiskolás diákoknak. Már a legelső évben bebizonyosodott, hogy a mai fiatalság sokkal többet ér, mint amit róla általában mondanak. A diákok rengeteget dolgoznak a tanuláson kívül is, vannak hobbijaik, amiket komolyan vesznek, művészeti kérdésekkel foglalkoznak, művészeti pályákra indulnak, tanulnak. Ezt valahogy szeretnénk volna összefogni. Volt év, hogy az énekkarokkal együtt négyszázan jelentkeztek a fesztiválra, muszáj volt egy kicsit visszavenni. Ezért már csak szóló van, és kamaraegyüttesek. Mindig vannak kiemelkedő produkciók, olyan előadók és olyan iskolák, amelyek jobban odafigyelnek erre a művészeti programra. Azt látom a versenyzőkön, hogy fontos a családi közeg, ahol élnek, mert onnan kapják az első impulzust, aztán meghatározó az iskola és a tanár, a harmadik tényező pedig az a közösség, amelyben élnek. Van, aki a saját korosztályának nagyon nehezen nyílik meg, mutatkozik be, de hogyha van egy ilyen inspiráló közeg, mint ez a fesztivál, lehet látni, hogy ott jól érzik magukat. Nem kell szégyellni dolgokat, őszintén, nyíltan vállalni kell, amit tudunk. Ez nagyon fontos. Nem véletlenül mondták a zsűritársak, hogy néhányan kicsit bezárkózósan, kicsit félelemmel léptek színpadra. Amit tudtok, azt meg kell mutatni!

Molnár Gábor

- *Versenyzőként és zsűritagként jobb színpadra lépni?*
- A zsűrizés kicsit nehezebb, mert soha nem egyszerű dönteni a rangsorolásról. Az eredmény nem mindenkinek tetszik egyformán.
- *Jó döntés volt másodszor is elindulni a Dalban?*
- Utólag kiderült, hogy annyira nem. De most szerettünk volna egy másik típusú, másmilyen hangulatú dallal indulni, és megmutatni, hogy van egy ilyen stílusa is a csapatnak.
- *Azért a Dal mindenképpen ismertebbé tette a csapatot, bár a Fool Moon-nak komoly rajongótábora volt korábban is. Lehet érezni a különbséget a mindennapokban?*
- Van különbség, azért a Dalt egy-két millióan nézik országosan. Azóta sokkal többen eljönnek a koncertekre, több a felkérés is, ami mindenképpen pozitív.
- *A rádiók is többet játsszák a Fool Moon dalait? Mivel ez egy rétegműfaj, kevesebbet halljuk.*
- Vidéki rádiókban többet játsszák, pestiekben nem annyira, mert alapvetően nem játszanak acapellát. Ezt ők így kijelentették, ez ellen nagyon sokat nem tudunk tenni.
- *Egyes vélemények szerint a Dalban szereplő két szegedi együttes közönsége nagyon eltér. Közös koncertnek azért nincs értelme, mert kicsi az átfedés. Ön is így gondolja?*
- Szerintem van átfedés, mindkét zenekar szegedi kötődésű, tehát egy csomó olyan ember van, akiket mi is ismerünk és ők is ismernek, család, rokonok, barátok. A közös koncert szerintem nem lenne rossz ötlet. *(Azóta volt is hasonló – a szerk.)*

Miért lett tanár?

Új rovatunkat a diákok kezdeményezése hívta életre: kíváncsiak voltak, melyik tanáruk miért választotta a pedagógusi hivatást. Többen is megszólalnak ebben a lapszámában, de természetesen a rovatot folytatni szeretnénk. Tehát itt jön az ötlet „Önök kérték” része: aki kíváncsi egy-egy tanárának válaszára, kérdezze meg és küldje el nekünk, vagy kérje meg szerkesztőinket, hogy faggassák ki választottját!

P. Szabó Éva

A tanárnő nyolc éve tanít iskolánkban.

„Kicsit úgy éreztem, hogy nekem ez kényszerpálya lesz, mert mindig orvos szerettem volna lenni. Amikor középiskolába jártam, akkor is ez határozta meg az érdeklődésemet, és egyébként is biológia tagozatra jártam. Aztán az állatkísérleteknél bebizonyosodott, hogy ez nekem nem fog menni.

Akkor egy teljes pálfordulás következett. Mit lehet egy lánynak csinálni? Tanulmányokat folytatni... És akkor a történelemtanáromnak azt mondtam, hogy magyar-történelem szakos tanár akarok lenni.

Végül az egyetemre erre a szakra mentem, ezt végeztem el. De az életem úgy alakult, hogy húsz éven keresztül nem tanítottam. A gyakorlataim megvoltak, de mindig volt más, az egészségügy, szociális szféra. Aztán jött a lehetőség, elkezdeni azt, amit tanultam. Így lettem végül tanár. Attól vagyok tanár, hogy tanítok.”

Rózsa Klára

A tanárnő 1991 óta, huszonnégy éve tanít iskolánkban.

„Én nem tanárnak indultam, mert az alapképzettségem a védőnő, de az szintén gyerekekkel foglalkozó szakma. Makón dolgoztam, és adódott egy lehetőség, hogy ide jöjsek tanítani. Kíváncsi voltam, hogy vajon mit kezdünk nagyobbakkal. Utána itt ragadtam. Nem bántam meg.”

Pósfainé Szarvas Éva

A tanárnő 1996 óta, tizenkilenc éve tanít iskolánkban.

„Én mindig az akartam lenni, ahova éppen jártam. Amikor óvodás voltam, akkor óvónő. Amikor általános iskolás, akkor tanítónő, és így tovább. Tetszett, amit velem csináltak.”

Fűrész Csilla

A tanárnő 1990 óta tanít iskolánkban (és jogelődjeiben), vagyis szintén lassan huszonöt éve.

„Én eredendően régésznek készültem. Amikor romantikus álmokat kellett magamban dédelgetni, akkor az a történelem volt, azon belül is a régészet és a kincsvadászat. El is kezdtem dolgozni ásatásoknál, hogy megismerjem, milyen is ez a munka. Utána egyetemre kerültem, és jött a realitás, hogy mi az, ami hosszú távon megélhetést biztosít. Annyi régészt ez a kicsiny haza nem igényel.

A másik lehetőség mindenképpen a tanítás lett. Az, hogy szeretnék emberekkel, gyerekekkel foglalkozni, régi vágyam volt.”

Földi Lili, Ludányi Zsófia

Színes – ami megüti a fület, amin a szem megakad

A Békéscsabai Jókai Színház vetélkedőjének döntőjében negyedik helyen végzett T(h)éatrummal nevű csapatunk. A csapattagok: **Csillag Szemirámisz, Kalocsai Leila Erika, Király Renáta, Veszelinov Nikolett**. Felkészítő tanáruk: **Gera Csilla**.

A fenti kép az iskolánkban megrendezett **Szín Napon** készült, amelyen összesen kilenc osztály vett részt. A diákok az előre kihúzott színekbe öltöztek. A tanulók „szín kvízben” is részt vettek, majd a **11.b** osztály nyert tortát, de a győzelem mindenkié volt, hiszen sokan beöltöztek és izgatottan készültek erre az eseményre, amely önmagában is jó hangulatot teremtett egy szürke, esős napon.

Sikeres képesítővizsgát tett iskolánk négy divat- és stílustervező tanulója: **Frank Viktória, Kapás Zsanett, Huszár Boglárka és Váradi Eszter**.

Húsvét alkalmából ismét **tojáske-resést** tartottunk az udvaron. A versenyt és a tortát ezúttal a **9.b** osztály tanulói nyerték.

A **Víz világnapja** alkalmából hagyományainkhoz híven iskolai és városi vetélkedőt is rendeztünk (utóbbit a Szegedi Vízmű Zrt. támogatásával). Az iskolán belül a **10.a** bizonyult a legjobbnak, a **11.b** Vízitündér csapata II., Aqua csapata III. helyet szerzett. A városi vetélkedőt a **Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola** nyerte, de nyomukban volt saját csapatunk az **SzSzSzi Kossuth Zsuzsanna Tagintézményének** versenyzőivel. Harmadik helyen a **Karolina Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium** csapata végzett.

Híres divattervezők – Vivienne Westwood

Vivienne Westwood nevéhez vad, hordhatatlan, megbotránkoztató és szexi ruhák fűződnek, amilyen ő maga is. Őt tartják a punk stílus megteremtőjének. Neve szorosan összekapcsolódik a Sex Pistols punkbandáéval, hiszen ennek a zenekarnak a menedzserre volt Malcolm McLaren, akivel társulva kezdte árulni extravagáns ruháit közösen nyitott boltjukban. Ez az a híres butik, amelyik 1971 óta a mai napig nyitva áll a vásárlók előtt, jelenleg World's End néven.

A punkok előtérbe helyezik az erőszakot és a szexualitást, valamint olyan tulajdonságok állnak közel hozzájuk, mint az üresség, a káosz, a nihilizmus és a szexuális elhajlások. Ennek a Westwood nevével összeforrt viseletnek a sajátosságai a biztosítótűk a test bármelyik részén, de különösen az arcon; a skót kockás szoknya beemelése a divatba mint a brit társadalom elleni lázadás jelképe; a „bondage és fetish fashions”, ami körülbelül a szado-mazo stílusú cuccoknak felel meg; a szándékosan szakadt ruházat és a tüskés, felfele állított színes haj. Díszítőelemként szolgáltak a bicikli- és WC-öblítő láncok, valamint ékszerként használták a szegeces nyakörvet. Ezt az új keletű brutalitást jelképezte a '70-es években a fekete bőrdzseki. Ezzel a stílussal Vivienne és Malcolm McLaren együtt forradalmasították a divatot.

Üzletei ma megtalálhatóak: Londonban, Manchesterben, Liverpoolban, Newcastle-ben, Leedsben és Nottinghamban.

Vivienne az első saját divatbemutatóját Londonban tartotta 1981-ben, amely a Pirate (kalóz) nevet kapta: itt már saját stílussal rendelkező önálló tervezőként vonultatta fel ruháit, amelyekre az arany, a kaland és az ősi népi viseletek voltak inspiráló hatással. Ötvözte a tradíciót és a technika jellemzőit a fiatalok és az utca divatjával. A modellek buggyos nadrágot, lapos bokacsizmát és aszimmetrikus pólókat viseltek. Korai punk stílusa után kollektívában helyet kapott egyfajta történelmi vonal. Modernizálva használta fel ruháinál a 17-18. századra jellemző eredeti szabástechnikákat. A múlthoz való vonzódás máig megjelenik kollektívában: például gyönyörű estélyi ruháin figyelhető meg a tradíciók tisztelete. Fordulópontként 1985-ben mutatta be a nőiességet dicsőítő „Mini Crini” kollektíváját, amelyben felhasználta a krinolint, majd utána hamarosan a II. Erzsébet királynő által inspirált „Harris Tweed”-et. A '90-es években sem szürkült el, mindig újabb és újabb forrást talált, amely inspirálta ruhakölteményeit. A '90-es évek elejétől kezdve szinte évenként jelentkezett új kollektíváival, ezek közül az egyik leghíresebb az „Anglomania”.

Mára Vivienne számos butikot nyitott, a világon szinte mindenhol megvásárolható ruhái, a legtöbb üzlete azonban Japánban van. Több férjet elfogyasztott élete során, két fia született: Ben és Joseph. Eddig háromszor nyerte el az Év Brit Divattervezője címet, az angol királynő pedig neki adományozta a „Dame” címet, amely egy angol női lovagi rang. Ráadásul Westwood rajongói közé tartozik Gwen Stefani, Jerry Hall, Mick Jagger és többek közt Naomi Campbell is. Vagyis mára már annyira ismert és elismert tervező, hogy nyugodtan visszavonulhatna a divat világból, ő azonban még mindig aktívan dolgozik. Ráadásul még ma is ragyogóan néz ki a védjegyévé vált lángvörös hajzuhataggal és porcelánszínű bőrével. A sztárok pedig sorban állnak az ajtaja előtt egy-egy ruhadarabjáért.

Frank Viktória

(Források: <http://www.divatportal.hu/vivienne-westwood.html>
<http://www.fashiontime.hu/kulfoldidivattervezok/1154/>)

A 2015-ös fürdőruhatrendek

2015-ben is hódít a **peplumos felsőrész**. Ha valakinek kis mellei vannak, vagy kissé fiús az alkata, ez jól állhat neki. Ez a fazon nagyon változatos formákban jelenik meg idénről idénre.

A **rojtok** nagy divatjukat élik az idén. Leginkább felsőrészekben találhatók, mint egy újragondolt peplum. Nagyon bohém és stílusos lehet egy ilyen fürdőruha. Fesztiválokon jó kísérődarab.

Mindenhol **pántok**. Bár a bandázsviat után ezen nem is kell csodálkozni. Egyedivé teszi a fürdőruhát, de tökéletes alakot kíván, nehogy húsbavágó látványt keltsen.

Még mindig divat az **egyberészes**, ha valaki ezt a fazont kedveli, bár idén több tervező is újraalkotta ezt. Sok rajtuk a kivágás, betoldások különböző anyagokkal. Strandbulira inkább alkalmas, mint napozáshoz.

A tervezők idei kollekcioikban a **horgolást** is átértelmezték. Nagyon látványos, bár kevésbé praktikus strandviselet. De ha nem az a cél, hogy mindent tartson a helyén a fürdőalkalmatosság, ezt bátran viselheted.

Képregényszerű, mint ha rád lenne rajzolva a bikinid. Szerintem nagyon mutatós darab. Ez a stílus inkább klasszikus fazonokon mutat.

Stílusosan sportos. Ez a felsőrész kialakítás nagyon trendi az idén, csakúgy, mint a hosszú ujjas változat. Vízisport-kedvelőknek találták ki.

Várad Eszter

(Képek forrása: victoriasssecret.com)

A fiatalok nyelvén kell beszélni

Interjú Lobó-Szalóky Lázárral

Iskolánkba is eljutott Dirty Slippers zenekar koncertturnéja, amely a méhnyakrák, a drog és az alkohol veszélyeire hívja fel a fiatalok figyelmét. A zenekar frontemberével, Lobó-Szalóky Lázárral Földi Lili és Ludányi Zsófia beszélgetett.

– *Mióta vagytok ebben a formációban? Tudnál pár szót mondani az együttesről?*

– Tízéves a zenekar, és ebben a formációban tavaly óta játszunk, mert a szólógitárosunk sajnos elég komoly betegséget

kapott, így nem tudta vállalni a turnézást. Egy zongorista srác, Felföldi Zsolt lépett a helyére, aki ma sajnos influenza miatt távol kellett, hogy maradjon. A zenekar két nagylemezt jelentetett meg, és a legutóbbit az Egyesült Államokban, Clevelandben csináltuk, George Shillinggel, aki az Oasis-nek és Madonna-nak a producere. Előtte a Facebook-on, a MySpace-en, meg mindenféle helyen írogattunk az amerikai kiadóknak, és az egyik kihívott minket Clevelandbe. A másik nagy büszkeségünk az, hogy az elmúlt öt évben a Republickal turnézhattunk, egyedüli vendégzenekaruk voltunk országhatárokon belül és kívül is. Most már túl vagyunk a harmadik Európa-turnénkon is. Úgyhogy azt gondolom, hogy a zenekar legfontosabb státuszát, azt, hogy folyamatosan koncertezzen, turnézzon és játsszon Európa-szerte, próbáljuk maximálisan teljesíteni, évi nyolcvan-kilencven koncerttel.

– *Mi a pontos célotok a Suliturnéval, és hol jártatok eddig?*

– A Suliturné elég komplex dolog. Amikor 2011-ben elkezdjük, az volt az apropója, hogy csináljunk a méhnyakrák veszélyeiről egy olyan könnyűzenei koncertsorozatot, aminek keretében úgy tudunk a fiatalokkal beszélni, hogy nem száraz statisztikákat mondunk, nem védőnőktől hallják az információt, hanem próbálunk kicsit a fiatalok nyelvén beszélni erről a témáról, valamint a drogról és az alkoholról. Úgy gondoljuk, hogy ennek több foganatja lehet. Az elmúlt hatszáz koncert alapján egyébként azt gondolom, hogy a mai fiatalság sokkal érettebb, nyitottabb és intelligensebb, mint azt sokan hiszik.

– *Hogyan lett szívégyetek a méhnyakrák elleni harc?*

– 2009-ben, amikor mentünk az Egyesült Államokba nagylemezt készíteni, felkért minket az egyik gyógyszer-gyár, hogy legyünk a méhnyakrák elleni küzdelem reklámarca. Akkor megírtunk egy dalt, aminek az a címe, hogy *Élned kell*, ezt rengeteget játszotta a Viva, az MTV, még anno a Neo FM és a vidéki rádiók is, és azt gondoltuk, hogy egy reklámdal nem elég ahhoz, hogy az üzenetet átadjuk, kell egy turné is.

– *Milyen irányt követ a zenekar?*

– Azt szoktam mondani, hogy ez egy csajozós pop-rock zene. Ez azért van, mert a rajongóink 90%-a gyakorlatilag nőkből áll. De mióta a Republickal turnéztunk, megjelentek a férfi rajongók és az idősebbek is. Ez egy dallamos pop-rock zene, ami szerintem mindenhol jó kikapcsolódást nyújthat.

Földi Lili, Ludányi Zsófia

Ballagás 2015

Az idei ballagási ünnepség különösen szórakoztató volt, de talán az volt a fénypontja, amikor az egyik tizenegyedikes szónok, Nagy Gitta követelésekkel állt elő. A műsort Fejes Edit tanárnőnek köszönjük.

„Nincs többé bizonyosság és rend és fegyelem és harmónia és megfélemező hatalom. Ellenben igenis van önkívület és szenvedély és van idézés (...) és mágia és mámor. Az élet csak akkor kezdődik, ha az ember nem tudja, hogy mi lesz.”

Kedves végzős diákok, mestereink!

Az élet Hamvas Béla szerint tehát csak akkor kezdődik, ha az ember nem tudja, hogy mi lesz. A ti életetek e gondolatok nyomán most indul. Azt tudjátok, hogy hétfőn elkezdődnek az írásbeli érettségik, de hogy ott mi lesz és hogyan... A ti távozásotokkal viszont ránk is új élet vár. Mi, 11.-esek tudjuk, hogy sanyarú érettségiző sorsotok megkezdésével átvehetjük az iskolai hatalmat. Bár még él bennünk a három évvel ezelőtti gólyaeskü emléke, és eddig lapítva mentünk a folyosókon, mert tudtuk, hogy elblicceltük a Sommersby-vásárlást és kényelmetek teljes biztosítását, az előre köszönést, a mély alázatot, de ennek a mai nappal vége. Már sok veszítenivalótok nincs, a mi sorsunkat viszont könnyebbé tehetnétek, úgyhogy íme, követeléseink tételesen:

– Hivatalosan is ismerjétek el, hogy a végzős hatalmat átadjátok nekünk.

– Az összes birtokotokban lévő kidolgozott tételt hagyományozzátok ránk a szóbelik után.

– Meg nem erősített források szerint létezik egy titkos jegyzet tanáraink gyenge pontjairól, rigolyáiról, kedvenc csokoládé- és/vagy bormárkáiról, homályba vesző titkairól. Ezt a gyűjteményt haladéktalanul juttassátok el nekünk – az átadás pontos helyéről és idejéről mikrofonon kívül beszélünk.

– Feltételezésünk szerint annak a titoknak is a birtokában vagytok, hogyan kell aggódó és állandóan tanulásra nógató szüleink éber figyelmét kijátszani; elhitetni, hogy gyermekük csak azért áll bukásra magyarból, matekból, informatikából, testnevelésből és egészségügyi alapismeretekből, mert egy meg nem értett zseni, akit hidegen hagynak a hagyományos iskolarendszer követelményei.

Cserében megígérhetjük, hogy hasonlóan spártai módszereket alkalmazunk az eljövendő generáció nevelésében, mint ahogy ti tettétek velünk. Lehet, hogy sokat csipogtunk emiatt, de ma már látjuk, hasznos volt.

A vizsgáitokhoz sok sikert kívánunk.

Mi az alvás? Hogyan működik? Mire jó az álom? Mit mondanak a pszichológia nagy álomfejtői? Az izgalmas témáról Szilágyi Nóra iskolapszichológustól hallhattunk az egészségnapon. Előadását új sorozatunkban folytatásokban közöljük.

Az alvás

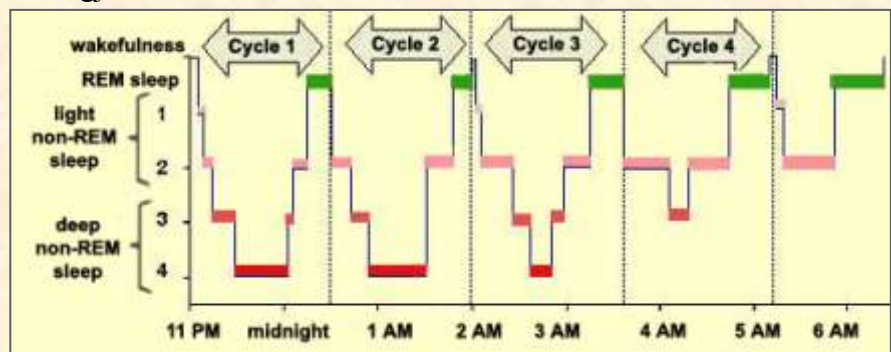
Életünk egyharmadát alvással töltjük. Jellemzően akkor alszunk, amikor éjszaka van, vagyis az alvással illeszkedik a nappalok és az éjszakák váltakozásához. Az embereken kívül az állat- és növényvilágban is megjelenik az úgynevezett cirkadián ritmus., amely 24 órás periódusokra osztja az időt. A 24 óra elteltét külső és belső jelekből is érzékelhetjük. Külső jel például a napfény megjelenése. Ha nem látjuk a napfényt, úgy is megjelenik az ébrenlét-alvás szakaszossága. Alvás közben a külvilág ingereire csak korlátozottan reagálunk. Lehet, hogy az a benyomásunk az alvásról, hogy az elalvástól kezdve a felébredésig ugyanúgy alszunk, ez azonban nincs így. Az alvás nem homogén. Az alvás során különböző fázisok váltják egymást.

Alvási ciklusok és fázisok

Az éjszaka folyamán öt-hat, körülbelül másfél órás alvási ciklus ismétlődik. Egy cikluson belül három különböző alvási fázis, „alvástípus” jelenik meg. Az öt-hat ciklusban különböző arányban jelenik meg a három különböző alvási fázis, attól függően, hogy időben mekkora távolságban vagyunk az elalvástól vagy a felébredéstől. Az éjszaka során megjelenő három alvási fázis a következő:

felületes alvás,
mélyalvás,
álomalvás vagy REM fázis.

A képen az látható, hogyan néz ki egy ember egy éjszakája:

Kép forrása: http://thebrain.mcgill.ca/flash/d/d_11/d_11_p/d_11_p_cyc/

A képen a függőleges, szaggatott vonalak választják el az alvási ciklusokat egymástól. A képen öt alvási ciklus látható, este 11 órától reggel 6 óra utánig. A képen a rózsaszín vízszintes vonalak jelentik a felületes alvási fázisokat az egyes ciklusokon belül. A vízszintes piros vonalak a mélyalvási fázisokat, a zöld vízszintes vonalak pedig az álomalvási vagy REM fázisokat jelölik. Jól látható, hogy az öt alvási ciklusban eltérő a felületes alvás, a mélyalvás és a REM fázis aránya.

A következő részben arról olvashattok, mire jó az álom, és mit mond Freud az álomfejtésről. Az írásban szereplő információk a következők cikkekben elérhetőek:

Alvás, álmok, alváskutatás, elérhető: <http://www.vital.hu/themes/psyc/alvas3.htm>

Az alvás és az alvási fázisok (Szerző: Springmed - Dr. Zoller Rezső), elérhető:

<http://www.webbeteg.hu/cikkek/apnoe/13816/alvas-alvasi-fazisok>

Szilágyi Nóra

A Példaképeink rovatban ezúttal nem egészségügyi, nem könnyüipari szakembert, hanem újságírókat választottunk, hiszen érthető, hogy az iskolaújság szerkesztői számára ez a terület is nagyon fontos. Tanács István márciusban kapta meg a Szegedért Alapítvány díját, harminc éve a Népszabadság munkatársa, pályáját a Délmagyarország ösztöndíjasaként kezdte. Tapasztalatairól *Földi Lili*, *Király Orsolya* és volt közéleti újságíró szakos diákja, *Mikó Anna* kérdezte.

K. O.: Hogy döntötte el, hogy újságíró lesz?

– Ez egy mesebeli történet. Utólag jöttem rá, hogy mennyire szerencsés vagyok, és kezdtem ezt igazán értékelni. A tanyavilágban nőttem föl Domaszéken, Szeged mellett, és akkor már nem volt igaz, hogy paraszt marad, akinek az apja, anyja, nevelője paraszt. Úgy nézett ki, hogy parasztnak se olyan nagyon jó maradni, és lehet másnak is lenni.

Mindig is szerettem volna újságíró lenni. Akkor úgy árulták a lapokat, hogy jött a postás a bicikkel, és hozta a Szabad Földet, ami mindenhova járt. Ő érdekelt volt, kapott harminc vagy ötven fillért, ha ránk tukmálta az újságot. Láttam, hogy olvasom a Szabad Földet, meg kiszínezem benne a rajzokat, és mondta, hogy ha ez a kisgyerekek így szeret olvasni, akkor vegyünk Lúdas Matyit is, mert abban vannak színes rajzok. Aztán azt is látta a postás, hogy a Szabad Földben megfejtettem a keresztrejtvényt, és mondta, hogy van egy Füles nevű újság, az tele van csupa ilyen keresztrejtvénnyel, így azt is megvettük.

Nagyon szerettem ezt, meg irkáltam az „Úttörővezető válaszol”-nak, és ábrándoztam, hogy mi lenne, ha én is újságíró lennék ahelyett, hogy legeltetem a tehenet. Aztán kiderült, hogy az nem igaz, hogy nem mehetek el tanulni, és a Radnótiba járhattam. Aztán kiderült, hogy az se teljesen esélytelen, hogy elmenjek a bölcsészkarra. Mivel akkor még nem volt újságíróképzés, eredetileg magyar-angol szakos tanárnak tanultam.

Amíg az egyetemre jártam, volt egy tehetségkutató pályázat, amire riportokat írtam. Nem nyertem semmit, de fölhívták rám a Délmagyarország főszerkesztő-helyettesének figyelmét. Egy másik úton küldtem riportokat az ÉS-nek is (Élet és Irodalom – a szerk.). Az ÉS hátulján megjelenhetett minden jó riport, teljesen függetlenül attól, hogy ki írta. Ott volt egy legendás öregasszony, aki tehetségeket fedezett föl. Időnként így csapkodta a térdét, és azt mondta, hogy „én nem dolgoztatok pesti menőkkel, én csinálom a pesti menőket”. És ez bizonyos értelemben így is volt Kovács Zoli esetében, aztán nála kezdett Megyesi Gusztáv és Tamás Ervin, az én volt főnököm is. Tehát ott is megjelent egy írásom, és akkor a Délmagyarországnál már azt is látták, hogy másutt is közlik az írásaimat. Aztán a Délmagyarországnál megjelent egy írásom, amiből lett egy sajtóper. A sajtóper megnyertem. Semmit nem tudtam akkor, csak hogy igazat kell írni. Akkor még voltak rendes emberek, akik eljöttek nekem tanuskodni. Sok sajtóper után már tudom, hogy nagyon necces volt az, amibe akkor belementem, de szerencsém is volt, mert rendesek voltak az emberek.

Ezután odavettek a Délmagyarországhoz ösztöndíjasnak, és két évig, negyed-ötödévben már kaptam ötszáz forint ösztöndíjat, meg azt az ígéretet, hogy lehetek náluk főállású gyakornok. Ott is voltam hat évig, aztán a Népszabadságnál volt egy nyitás, amikor összeszedték azokat, akik az ÉS hátuljára írtak vidékről, és csináltak belőlünk vidéki tudósítót. Ez volt 1985-ben, és azóta ott vagyok. A Népszabadság egyre kisebb, de állócsillagszerű lap volt. Mostanra kopik el vagy esik széjjel végleg, vagy alakul át valami mássá, mint aminek megszokták.

Azt hittem magamról, hogy én egy self-made-man vagyok, megcsináltam magamat. Aztán egyszer kellő önbi-zalommal beszéltem a helyzetemről Szügyi Gyurival, aki azt kérdezte, hogy „Az anyádból lehetett volna-e újság-író?”. Eszembe jutott, hogy nem lehetett volna, mert ugyan nyert mindenféle tanulmányi versenyeket Klebelsberg Kunó idejében, de a nagyapámék azt kérdezték, hogy ki a fene fogja megkapálni a kukoricát, hogyha ő elmegy akár csak tanítónőnek is. Nagy szerepe volt ebben a szerencsének. Az utánam jövő nemzedéknek is nehezebb. A fiamból ugyan lett újságíró, jó újságíró is lett, de mire ez megtörtént, ez a szakma már nem az volt, ami akkor, amikor én kezdtem.

K. O.: *Ha tehetné, csinálna mást?*

– Ez nem működik így, hogy tehetném-e vagy nem, mert miután nem akarok mást csinálni, ott ülök a süllyedő hajón, és fogom magam alatt a széket. Várom, hogy nyugdíjas legyek, és addig ne süllyedjen el, vagy az orrom hegye még kint maradjon. Nem mondom, hogy hatvanévesen reménytelen újrakezdeni. De ha újrakezdeném, akkor is azt akarnám, amit eddig csináltam. Ha viszont az ember kikerül a munkaerőpiacra mint ilyen öreg, megkopott névvel rendelkező, de valamit mégis tudó, nyugdíj előtt álló valaki, akkor nem az van, hogy ő mit szeretne, hanem hogy mire van éppen kereslet, hogy annak is jó legyen, aki keres valakit, és arra lenne szüksége, amit én tudok, meg nekem is vállalható legyen. Ennek meg kicsi az esélye. Úgyhogy valószínűleg a facebook-oldalamon írnám azt, amit eddig írtam a Népszabadságba, csak teljesen ingyen.

M. A.: *Többek közt Tőled tanultam az újságírást az egyetemen, így a legjobbtól kérdezem: véleményed szerint fontos, hogy az újságírókat a felsőoktatásban képezzék?*

– Persze, hogy fontosnak tartom, de én nem vagyok tulajdonos. Engem a szakma színvonala érdekelne, a tulajdonost meg az érdekli, hogy hogy lehet minél gyorsabban minél többet keresni, vagy minél kevesebbet veszíteni. Amikor Titeket tanítottalak, még volt egyfajta rendszerváltás közbeni-utáni glória az újságírás körül, hogy ez a ne-gyedik hatalmi ág, a nyilvánosság és a sajtószabadság fontos, a média ellenőrzi a hatalmat, és a médiahatalomnak az újságíró is részese lehet. Most már egyre kevésbé részese maga az újságíró, helyette a tulajdonos vette át ezt a szerepet.

F. L.: *Nekem nagyon tetszik ez a szakma, mindig is szerettem volna az újságírással foglalkozni, csak most, hogy megszüntetgetik az ilyen szakokat, nem tudom, érdemes-e ebben gondolkodnom.*

– Ez egy nagyon szeretnivaló szakma, és azért tartalomszolgáltatásra szükség van, elhivatottra is, tehetségesre is, olyanra, aki ezt szereti csinálni. De nyilván minden kornak megvan a maga technikai civilizációja, és úgy néz ki, hogy az internet a jövő, azon belül is a hang meg a kép. Ennek a rendszere még nincs teljesen kitalálva, de szerintem előbb-utóbb, mire a pályára kerülne, meglesz. Ti jó korban lehettek ahhoz, hogy mire végeztek, húsz-egynéhány évesen fölkészültek lesztek, akkor ez a világ is eljőjön. A lényeg, hogy tanuljatok, mellette valami olyasmit próbáljatok csinálni, amit szerettek, akárhol, akármennyiért, és sikerülhet.

M. A.: *Annak idején csak annyit tudtál, hogy igazat kell írni. Még mindig így gondolsz?*

– Tapasztalatom szerint, hogyha igazat írsz, elég jó százalékkal olyan események jönnek, amik utólag bizonyítják, hogy igazad volt, valós premisszákból indultál ki, vagy lényeges dolgokat figyeltél meg, amikor írtál egy jelen-ségről. Ezek egy idő után összeállnak valami tendenciává, és másoktól megkapod a visszajelzést, hogy az ő igazsá-gukra ismertek abból, amit írtál. Nem biztos, hogy anyagilag megéri, de emberileg biztosan.

M. A.: *A pályádon nagy szerep jutott a véletlennek is, de a visszajelzések, elismerések azt mutatják, hogy sokan ismertek az igazságukra abban, amit írtál.*

– Igen. Úgy tűnik, mintha kiérdemeltem volna, hogy szélárnyékban, elismerésben teljen az életem. És ha úgy vesszük, akkor így is van. De ezeregyszer alakulhatott volna másképp. Az biztos, hogy ha nem merek hinni abban az álomban, amit kigondoltam tehénlegeltetés közben, akkor ez nem lett volna így. Hinni kell az álmaidban. Aki nem vesz lottót, annak nem lesz ötöse.

Földi Lili,
Király Orsolya,
Mikó Anna

A Délmagyarország írta rólunk (Gratulálunk!)

Sikeresek a szegedi Kossuth Zsuzsanna középiskola diákjai

A szegedi Kossuth Zsuzsanna középiskola könnyűipari és egészségügyi tagozatos diákjai a SZÉTV és az ODK versenyeken is szép eredményeket könyvelhettek el.

A Szolnoki Műszaki Szakközép- és Szakiskolában április 24-én adták át a Szakmacsoportos Szakmai Előkészítő Érettségi Tantárgyak Versenye (SZÉTV) díjait. A Gyulán megrendezett XVIII. Országos Tudományos Egészségügyi és Szociális Diákkonferencián ugyanekkor volt az eredményhirdetés. Az SzSzszi Kossuth Zsuzsanna Tagintézmény könnyűipari és egészségügyi tagozatos diákjai mindkét megmérettetésen szép sikereket könyvelhettek el.

A végzős könnyűipari szakirányon tanulók közül **Dudás Klaudia** első, **Yetismis Selin** harmadik, **Kelemen Szandra** nyolcadik helyezett lett, az egészségügyisek népes mezőnyében pedig **Ábrahám Kincső** szerzett negyedik helyet.

Az elődöntő a saját intézményben, netes felületen zajlott, a döntő és a díjkiosztó ünnepség Szolnokon volt. A hatvan legjobb diákot díjazták. Az SzSzszi Kossuth Zsuzsanna Tagintézményének könnyűipari versenytantárgya a könnyűipari alapismeretek (felkészítő tanár **Nagy Piroska** és **Palusek Edit**), az egészségügyi tagozatosoké pedig egészségügyi alapismeretek (felkészítő tanár **Rózsa Klára**) volt. (Dudás Klaudia az év végén elnyerte a **Kossuth Zsuzsanna-díjat** is – a szerk.)

Dudás Klaudia, aki iskolájában négy éve évfolyamelső, szakirányában most az országos versenyen is a legjobbnak bizonyult, így a díjkiosztón kapott szép ajándékai mellett lehetőséget kapott arra, hogy szakirányú felsőoktatási intézményekben való továbbtanulás esetén többletpontokat érvényesítsen.

Eközben Gyulán, a XVIII. Országos Tudományos Egészségügyi és Szociális Diákkonferencián **Fürtön Enikő** (felkészítő tanára **Barát Judit**) A stressz hatásai témakörben írt tudományos dolgozatát és előadását ítélte különdíjra érdemesnek a szakmai zsűri.

„A SZÉTV díjátadójára egy hatalmas díszteremben került sor, szervezett és szép volt az egész. (...) Amikor kimondták, hogy a második helyezett a Modell Divatiskolás diák lett, úgy megőrültem, hogy alig bírtam fotózni, meg sms-t írni Nagy Piroska tanárnőnek, mert Klaudia lett az első!!! Dudás Klaudia se számított az első helyre, ő meg alig bírt aláírni, úgy reszketett a keze! Az első helyezett 50.000, azaz ötvenezer forintot, és ajándékot is kapott. Valamint egy igazolást, melyet beszámítanak a felsőoktatási intézmények. A hab a tortán, hogy a vonatúton visszafelé tudtuk meg, hogy a harmadik Yetismis Selin lett. Csak őt nem díjazták, hanem az interneten van fenn az információ... Kelemen Szandi 8. lett.”

(Részlet Palusek Edit beszámolójából)

Gratulálunk!

Gratulálunk a „Szakdolgozói utánpótlás neveléséért” Kossuth Zsuzsanna Kamarai díjban részesülő kollégáinknak!

A díjazottak a következők:

Dr. Gaál Györgyné Anika, Dr. Emődiné Dr. Tihanyi Katalin, Rózsa Klára, Barát Judit (Csibi Gáborné)

Molnár Cintia 10. b osztályos tanulónak **második**, és Börcsök Szimonetta 9.b osztályos tanulónak **harmadik** helyéért, amelyet a **Várfesztivál 2015** alkalmával Salgótarjánban megrendezett képzőművészeti versenyen szereztek. A versenyen részt vett még **Kis Ibolya, Csurár Kitti, Szigethy Natasa, Sárközi Tímea, Ozsváth Enikő, Juhász Petra, Lázár Daniella, Gyukin Juliána és Mánik Szilvia.**

Jenei Szabolcs 9.a osztályos tanulónak, aki a Győrben megrendezett Diákolimpia Országos Döntőjében 100m-es hátúszásban 01:05, 06-os időeredménnyel **9.helyezést** ért el, 2015. március 7-én.

Volt diákunknak, **Bálint Alexandrának** és párjának, Ördögh Tamásnak, akiknek 2015. február 4-én megszületett **Ördögh Tamás** nevű kisfiuk 2800 grammal és 48 cm-rel.

Volt diákunknak, **Oroszi Bernadettának** és párjának, Király Mihálynak, akiknek 2015. február 21-én, 51 cm-rel, 3290 grammal megszületett nevű **Király Lia Vanessza** nevű kislányuk.

Ludányi Zsófia 11.c osztályos tanulónak és **Móra Dominika** 12.c osztályos tanulónak, akik a **megyei Kazinczy Szépkiejtési Versenyen** értek el szép eredményt: Zsófia 5., Dominika 8. helyezett lett.

Gratulálunk!

Erdélyi Ágnesnek, a Grand Café művészmozi vezetőjének, a Móra Ferenc Kollégium volt igazgatójának, aki Szegedért Emlékérmet kapott. Több évtizedes munkája alatt bölcsész-hallgatók nemzedékei nőtték fel a Közép fasorban, nem utolsósorban iskolánk több tanára is.

Bencsik-Kovács Zoltán tanár úrnak, aki együttesével, a Honeybeasttel meghódította az országot, jövőre a Nagy-Szín-Pad közönségsvavazásával nyert turné busszal folytathatja, és nem utolsósorban megkapta az év könnyűzene-szerzőjének járó Artisjus-díjat.

Lajos Csengének, Kókai Kata Pannának és Nagy Tímeának, akik május 16-án hatodik helyet szereztek az Országos Elsősegély-ismereti Verseny döntőjén, Csillebércen. A verseny internetes fordulójában még **Kiss Georgina** is erősítette a csapatot. Felkészítő tanáruk: **Rózsa Klára**. Az internetes fordulóban (93 csapatból) 30. helyet szerzett a 10.b csapata, **Farkas Cecília, Tímár Zsófia és Vörös Andrea**. Felkészítő tanáruk: **Némethné Torma Ida**.

Király Viktória 9.a osztályos tanulóknak a „Tiszán innen-Dunán túl” Országos népdal-éneklési minősítő versenyen **bronz minősítést** kapott. Felkészítő tanára: **Kovács Zoltán**.

A 13. gyakorló ápolók csapatának **második**, a 10.b és 10. a közös csapatának **negyedik** helyezéséért, amelyet a Magyar Vöröskereszt által szervezett elsősegélynyújtó verseny városi fordulóján szereztek.

A „Molière lányai” csapatnak (**Vári Szilvia Barbara, Kiss Georgina, Kókai Kata Panna, Lajos Csenge**), akik 34. helyezést értek el a Nemzeti Színház történetével kapcsolatos országos vetélkedőn.

Ludányi Zsófiának és **Földi Lilinek**, akik eredményesen szerepeltek az SZTE Gazdálkodj okosan című pályázatán. Gyűjtőmunkájukról bővebben a következő számban

A Dugonics Társaság Művészeti Fesztiválja díjazottjainak: **Lázár Danielának**, akit az év diák képzőművésze néven választottak (képét ld. fent), **Földi Lilinek**, aki fotó kategóriában II. helyezést ért el, **Gyukin Juliánának**, aki a képzőművészet (grafika) kategóriában III. helyezést ért el, valamint **Nagy Gitának** és **Földi Lilinek**, akik a versmondó verseny gáláján a legjobbak között szerepeltek.

Aranyköpések

„– Milyen típusú betegek hajlamosak ezekre a betegségekre?”

Válasz: néma csönd.

– Nézzél rám például!

(Felderült mosoly kíséretében:) – Az öregek?

– NEM! A fehér bőrű, szőke hajú kék szeműek!”

„– Írd le, hogyan nevezik a férfi nemi szervet!

– Hüvelycső.”

„– Mi az anyatejes táplálás előnye?

– Jó a csomagolás!”

„– Sorold fel és jellemezd a magzat életjelenségeit!

– Legfontosabb a légzésszám alakulása!

– De hát az anyaméhben nem lélegeznek a magzatok!

– Jajh, de erre van bizonyíték?”

„– Milyen játékokat ajánlanál egy egyéves kisgyermek számára?

– Plüss dögöket semmiképpen, mert azokat nagyon nehéz tisztán tartani!”

A válasz végül is jó volt, de megígértettem a tanulóval, hogy ha valami tréfás véletlen folytán a vizsgán majd ő húzza ki pont ezt a kérdést, akkor is szó szerint azt a válasz fogja adni! Naná, hogy megígérte, hiszen volt benne bátorság bőven... No de mikor tényleg ő húzta ki a tételt, és én egyre jobban vigyorogtam, hogy halljuk azt a csodás választ, akkor már híre-hamva se volt a régi bátorságnak, és be kellett látnom, az a válasz már örökre a kettőnk titka marad, s nem fog a bizottság előtt soha hangosan elhangozni.

(Barát Judit gyűjtése)

„Tanárnő, ne tessék erőltetni ezt az önkéntességet, mert akkor úgyse megyünk.”

(Pleskonicsné Szabó Éva gyűjtése)

„Egy vélemény alakul ki az adott személlyel, mivel az indulatai elég szemrevalóak.”

„Mikor az első emberpár evett a tudás fájáról, az Úr dühében büntetésben részesítette őket. Ekkor váltak az emberek sebezhetővé és halhatóvá.”

„Bábel tornyának története azt meséli el, hogy az emberek be akarták népesíteni a Földet úgy, hogy mindent egy várból irányítanak, melynek tornya a felhők fölé ér. Ezek az emberek nem hittek Isten létezésében, és be akarták bizonyítani, hogy át tudják venni az uralmat az egész bolygón.”

„A mű két korszak, a reneszánsz és a középkor határán van, és Rómeó és Júlia halála elősegítette a korszakváltást.”

„Amikor Júlia magához tért és látta, hogy halott a kedvese, ő is végleg megölte magát.”

„Bánk bán felesége sokáig oltalmazta a jámborságát, mégis végül a királyné öccse erőszakot tett rajta.”

„Felsegsertés (sic!) vadjával perbe fogták.”

(Mikó Anna gyűjtése)

„A gázok at-latszoak. Különböző alakban fordulnak elő például kolásüveg.”

(Vighné Tisótzki Tünde gyűjtése)

„Petőfi 1839 szeptemberében elindul Pestre, hogy színészkedjen, és beállt a Nemzeti Színházba takarítónőnek. Kilépett, majd elment önkéntesnek a seregbe, de ott nem bírta a kiképzést.”

(Bodorné Pataki Beáta gyűjtése)

Olvasónapló

Rovatunkban, amely az Aranyköpések rovat „nagytestvére”, azt mutatjuk meg rendszeresen, mi zajlik diákjaink fejében, amikor egy-egy kötelező olvasmánnyal szembesülnek.

Figyelem! Az alábbi cikkhez egyéni szempontot kapott a szerző, nem is biztos, hogy minden helyes, tehát az írásmű másolásra, plagizálásra semmiképpen nem alkalmas!

Arany János: Toldi estéje

(Elemzési szempont: A szereplő jellemének alakulása a műben)

I. ének:

Toldi megöregedett. Nem találja célját az életben, az udvartól is menesztették. Annyira el van keseredve, hogy megássa saját sírját. Sokat gondol vissza az elmúlt időkre, szeretteire, tetteire. Bence még mindig hűen szolgálja gazdáját, és félve nézi, ahogy a gazda saját sírját ássa. Emiatt Bence nagy szomorúságot él meg, de megígéri Toldinak, hogy ebbe az árokba temeti.

Mindkettőjük fölött eljárt az idő, de a munka végeztével megérkezik Pósfalvi János, aki újra célt ad nekik. Toldi erővel felvértezve Budára megy, hogy visszaszerezze a magyar becsületet.

II. ének:

Budán a kevély olasz bajnok várta őket. Hangoztatta is nagyságát, bősztve ezzel az udvari népet. Lóránt és Bertalan az ikerpár, akik kiálltak az olasszal. De bátorságuk nem volt elég, Bertalan meghalt, de Lóránt túlélte, és az övé lett szerelme.

III. ének:

Az olasz jelleme mit sem változott, várta ellenfelét, és lám csak, megjelent Toldi Miklós. Toldi nem fedte fel kilétét, megvívott az olasszal, és győzött, és aztán rögtön el is ment. Megtette, amiért jött, megvédte a magyar címet.

Fekete Zsófia rajza

Lajos király megtudta, hogy Toldi bánt el az olasszal, és nemeseket küldött utána.

IV. ének: Toldi megint szomorú lett, mert megvédte a hazát, és fel sem ismerték. A királyt is hányszor megvédte, az mégis elküldte az udvartól, csak mert igazat szólt. Utolérték őket a nemesek, és nagy nehezen meggyőzték Toldit, hogy menjen vissza.

V. ének: A király várta Toldi érkezését, mert meg akarta köszönni neki tettét.

De az apródok elkezdtek gúnyolódó dalokat énekelni, először Laczfi Endréről, majd Toldiról.

Toldi a gúnyolódásra úgy felhergelte magát, hogy három apródot agyonütött.

A király erre felbőszült, és megparancsolta, hogy tartóztassák le Toldit.

VI. ének: Toldi a nagy indulatok végén rosszul lett és meghalt. A király büntudatot érzett Toldi halála miatt, és tetteinek kijáró, szép temetést adott neki.

Szarvas Mátyás

Kiss Zsanett rövid ajánlók formájában segít eligazodni a legújabb mozifilmek között. Illusztrációként moziplakátokat használtunk. A filmekhez mindenkinek jó szórakozást kívánunk!

(Az ajánlók több korosztályhoz szólnak, hisz a lapot szakképzősök is olvassák. A filmek némelyike korhatáros. Kérjük, ellenőrizzétek ezt még a jegy megvásárlása előtt!)

Love, Rosie – Ahol a szivárvány véget ér: Rosie és Alex már ötéves koruk óta a legjobb barátok. De amikor szerelemről, az életről vagy a helyes döntésekről van szó, önmaguk legnagyobb ellenségévé válnak. Mint a legtöbb kaland, ez is tizenhét évesen kezdődik, egy olyan estétől, ami mindent megváltoztat. A túl sok alkoholtól sok mindent elfelejtünk. Vagy csak el akarjuk felejteni? A kötelék, ami összeköti őket, elég erős ahhoz, hogy mindent legyőzzenek? Vagy tán mégsem? Vajon sikerül egymásra találniuk, vagy az élet más utat szánt nekik?

Madagaszkári pingvinjei: A szuperkémek nem az égből pottyannak, hanem tojásból bújnak elő. A kékem közül a legtitkosabbak, a legizgalmasabbak és a legviccesebbek: Kapitány, Kowalski, Rico és Közlegény. Ők négyen elválaszthatatlan barátok, de most a legnagyobb gonosszal kell megküzdeniük. Néha nekik is szükségük van segítségre, még ha ezt nehéz is beismerni. Vajon sikerül legyőzni a gonoszt? És eljön-e az idő, amikor végre Közlegény is a csapat tagjának érezheti magát?

Jupiter felemelkedése: Jupiter Jones egy kivételes éjszakán született, és nagy jövő áll előtte. Ám ez a jövő eddig nem úgy alakul, ahogy kellene, mivel vécéket takarít, és utálja az életét. De ez mind megváltozik, amikor az életében váratlanul felbukkan a genetikailag átalakított exszuperkatona, Caine, aki nem másért jött, mint hogy magával vigye Jupitert, akinek genetikai kódja földönkívüli örökséget rejt. Akkor vajon ki lehetett ő korábbi életében? Mi az öröksége?

Hősök: Hiro Hamada nem egy hétköznapi gyerek. Még csak tizenkét éves, de már elvégezte a gimnáziumot, és egy nagyszerű egyetemre is felvették. De minden megváltozik, miután találmányát ellopják, és emiatt San Fransokyo városát szörnyű veszély fenyegeti. Hiro csak a barátaira és egy Baymax nevű robotra számíthat. De előbb fel kell turbóznia őket!

Vajon sikerül legyőznie a gonoszt, vagy a bátorság már kevés?

Kiss Zsanett

Lauren Kate: Fallen – Kitaszítva

Lauren Kate sorozatának első része a Fallen. A főszereplő Lucinda Pirce, egy 17 éves lány. Szülei zavarodottnak hiszik, ezért beíratják a Sword & Cross bentlakásos iskolába, ahol mindenkit figyelnek a „vörösök”.

Barátnői, Arrine és Penn segítenek neki átvészelni az iskola szigorú szabályait, furcsa büntetéseit, unalmas óráit, nehezen elviselhető diákjait, fiúit és tanárait. Minden diák ismeri az iskola összes tanulójának a történetét, kivéve Luce-t és Daniel Grigoriét.

A lány nem akarja elmondani titokzatos múltját, amivel még ő maga sem volt teljesen tisztában. A fiú sem mondja el senkinek titkait. Nagyon zárkózott és rejtélyes. Luce éppen ezt találja benne olyan érdekesnek, úgy gondolja, hogy ismeri valahonnan a srácot, csak fogalma sincs arról, hogy honnan. Pennt és Lucet annyira érdekli, mi olyan felfedhetetlen Daniel múltjában, hogy kutatni kezdenek. Ám amit találnak...

Ha érdekel, hogy mit, olvass utána!

„Ő következik. Luce lehunyta a szemét, lassan szétrnyitotta ujjait, hagyta kihullani közülük a telefont, ami azután szomorú puffanással a halom tetején landolt. Puff – ezzel a hanggal kezdődik a magány.”

Molnár Boglárka illusztrációja

Gayle Forman: Ha maradnék...

Mia egy tizenhét éves, nagyon tehetséges lány, aki egy átlagos családban él. Ennek a családnak az élete nagyrészt a zenéhez köthető...

Mia és öccse egy nap hősünet miatt nem mennek iskolába. Emiatt szüleik se dolgoznak aznap. A család eltervezi, hogy baráti/rokoni látogatóba indulnak...

Ezen a délelőttön Míáék élete darabokra hullik egy szörnyű, tragikus baleset miatt. Mia nem érti, hogy miért. A válaszokat keresi, de a legfontosabb kérdést magának teszi fel: Mi lenne... Ha maradnék...?

Ha érdekel... OLVASS!!!

„Meghaltam volna? Hihetetlen, hogy fel kell tennem magamnak ezt a kérdést. Halott vagyok? Elsőre egyértelműnek tűnik, hogy a válasz igen. A még itt vagyok, és kívülről nézem magam csak röpke közjáték, mielőtt meglátom majd a fényt, leperreg előttem az életem filmje, és eljutok oda, ahova ezek után kerülök, bárhol legyen is az. Csakhogy időközben megérkeztek a mentősök meg a tűzoltók, meg a rendőrség.”

Búcsúzunk!

Mind a négy tabló nagyon szép lett, ráadásul a 12.b osztály tablójával megnyerte a Délmagyarország és a Rádió88 tablóversenyét is.

A **KáZsé Egész Könnyű** iskolaújság várja szerkesztőségébe azokat, akik szeretnek kérdezni, írni, szerkeszteni, fényképezni, rajzolni! Ha aktívak és vállalkozó szelleműek vagytok, vagy csak kíváncsiak, kezdetnek az is elég, a többit megtanuljátok. Nyári élményeitek is érdekesek lehetnek! Műveitekkel, ötleteitekkel keressétek **Mikó Anna** tanárnőt!

A **KáZsé (Egész Könnyű)** lapot **kiadta:**

a Szegei Vedres István Szolgáltatási Szakközépiskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye.

Felelős kiadó: Szabóné Diós Edit igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Földi Lili, Ludányi Zsófia.

A fotókat készítették: Egervölgyi Lilla, Fekete Zsófia (címlap), Földi Lili, Mikó Anna, Molnár Gyöngyi

Illusztráció: Fekete Zsófia, Keresztury Zsuzsanna, Molnár Boglárka, Szigethy Natasa

A lapban megjelenteket írták:

Ábrahám Eszter, Barát Judit, Csillag Szemiramisz, Fejes Edit, Földi Lili, Frank Viktória, Kiss Zsanett, Ludányi Zsófia, Mikó Anna Júlia, Molnár Gyöngyi, Móra Dominika, Nagy Gitta, Palusek Edit, Szarvas Mátyás, Váradi Eszter.

A versenyeredményeket, aranyköpéseket köszönjük tanárainknak és szabadidő-szervezőnknek!

Szeged, 2015. június